

Størrelse for ham er det tilfældige, som desværre er ringe, fordi de arbejder saa faa Timer i Aaret, men som kan vokse ved Arbejdstidens Forlængelse. Men naar disse Folk er saa løst knyttede til Orlogsværftet, at de egentlig kun er Timearbejdere, hvordan vil den højtærede Forsvarsminister saa forklare følgende 6 Baand paa deres frie Arbejdsstilling: at de aflægger Paaend, at de er den militære Straffelov undergivne, at de skal ansøge om Ægteskabstilladelse, at de ikke uden Tilladelse maa danne Organisation, at de aldeles ikke maa indtræde i faglige Organisationer udenfor Værftet, samt at de har strengt Tilhold om kun at henvende sig til Ministeren selv ad tjenstlig Vej? Disse 6 Baand paa disse Menneskers frie Stilling som Arbejdere er meget væsentlige i enhver Henseende, og de haandhæves meget strengt og stiller dem i det allervæsentligste som Underofficerer i Hær og Flaade. Jeg vil gerne bede den højtærede Forsvarsminister om, naar han nu svarer, at oplyse, hvorledes han vil forene ganske særlig Baandet paa disse Arbejderen's Organisationsret med hans Betragtning af dem som kun timelønnede, jeg regner nemlig Organisationsretten for et af de allervigtigste Midler til Forbedring af deres Stilling.

Rasmus Hansen: I Anledning af en Udtalelse af mig om en yderligere Forhøjelse af Foderpengene for Hærens Remonter udtalte den højtærede Minister i Eftermiddags, at jeg skulde ikke lede ham i Fristelse med Hensyn til Forhøjelse af Militærudgifterne. Nu ved jeg ikke, hvor let den højtærede Minister modstaar Fristelser i det hele taget, men jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at jeg agter ikke at lede ham i Fristelse, navnlig ikke paa dette Omraade. Da jeg udtalte Ønsket om at forhøje Foderpengene f. Eks. til 25 Øre i Stedet for 20 Øre, sagde jeg udtrykkeligt, at det var, fordi jeg troede, den nu foreslaaede Forhøjelse med blot 9 Øre pr. Dag ikke vilde kunne klare Sagen. Jeg tror, det skal vise sig, at man ikke er i Stand til at skaffe de gode Foderværter, som vi nødvendigvis maa have. Men jeg føjede derefter til, at nu kunde vi jo se Tiden an, og hvis det viste sig, at den nu foreslaaede Forhøjelse vilde være tilstrækkelig, var der selvfølgelig ikke Grund til at gaa højere. For Resten forekommer det mig ret indlysende, at en Bevilling til Foderværterne,

saa Hestene kan blive ordentligt og forsvareligt behandlede, i Virkeligheden ikke vil betyde noget Tab for Statskassen, thi det følger jo af sig selv, at naar Hestene bliver passet og behandlet ordentligt, vil ikke blot deres Ydeevne blive større, men ogsaa deres Tjenestetid blive forlænget, de vil kunne vare flere Aar, og det aarlige Indkøb af Remonter vil altsaa blive mindre. I øvrigt har jo vi Forslagsstillere til Underændringsforslaget givet Anvisning paa, hvorledes man kan spare ikke alene den Sum, her er Tale om, men endogsaa et endnu større Beløb.

Den højtærede Minister fremkom i Eftermiddags med en Udtalelse, der tyder paa, at Ministeren slet ikke har forstaaet mig. Der laa nemlig i Ministerens Udtalelse en Antydning af, at jeg havde udtalt mig stærkt imod, at der blev købt Heste til Hæren i Udlandet. Ministeren sagde omtrent saaledes: Den Smule Heste, ca. 150 aarlig, som vi køber i Udlandet, er det noget at tale om? Nej, det er det ikke, men det har jeg heller ikke sagt, ikke med et eneste Ord. Jeg har sagt, at det var økonomisk uforsvarligt at fordyre Hestene for sig selv, som man nu gør, med ca. 300 Kr. aarlig pr. Hest, og dernæst, at jeg vilde mene, at Hestene til Rytteriet kunde købes enten her i Landet eller i Udlandet, hvor man kunde faa dem bedst og billigst. Det var, hvad jeg sagde, og Ministeren maa altsaa ganske have misforstaaet mig.

Den højtærede Minister udtalte sig derefter imod at nedlægge Remontedepotet i Kolding, men det forekommer mig, at Ministerens Forsvar for at bevare dette Depot var meget svagt og meget vagt, hvad jeg godt kan forstaa, thi den sunde Fornuft taler derimod. Ministeren anførte som Forsvar 3 Grunde. For det første, at det gjaldt om at fremme Hjemmeremonteringen, navnlig efter de mange kostbare Hingste, Krigsministeriet ejer og udstationerer rundt om, særlig her paa Sjælland. Dernæst, at disse unge Heste skulde købes i 3 Aars Alderen og have Træning paa dette Depot. For det tredje mente Ministeren, Depotet maatte bevares, fordi Ejerne af de Plage, der faldt efter Krigsministeriets Hingste, ikke vilde beholde disse længere, end til de var 3 Aar, de vilde saa blive solgte og eventuelt gaa til Udlandet. Jeg skal nu tillade mig ganske kort at imødegaa disse 3 Grunde. Hvad Bestræbelsen for at fremme Hjemmeremonteringen gennem det Afkom, der falder efter Krigsministeriets Hingste, angaar,